

בש"פ 5493/23 - חיים לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5493/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: חיים לוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן) בעמ"ת 35301-07-23 מיום 17.07.2023

בשם המבקש: עו"ד מתן קניג

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן) בעמ"ת 35301-07-23 מיום 17.07.2023. בהחלטה זו, התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כבוד השופטת מ' שביט) במ"ת 3113-11-22 מיום 16.07.2023, לפיה הורה בית משפט השלום על ביטול מעצר באיזוק אלקטרוני ושחרור המבקש למעצר בית מלא עם אפשרות יציאה לעבודה.

2. כעולה מהחלטת בית המשפט מושא הבקשה, בחודש נובמבר 2022 הוגש נגד המבקש כתב-אישום בגין נהיגה בזמן פסילה, תוך הפרת שתי החלטות פסילה מתיקים קודמים. עם הגשת כתב האישום נעצר המבקש. ביום 20.03.2023, בהתאם להמלצת שירות המבחן, הוחלט כי המבקש ישהה במעצר באיזוק אלקטרוני. בתסקיר מיום 04.07.2023 המליץ שירות המבחן לבטל את המעצר באיזוק אלקטרוני, ולהמירו במעצר בית תוך אפשרות כאמור ליציאה לעבודה בליווי בת-זוגו של המבקש, כמפקחת. לאור המלצה זו, בין היתר, ניתנה החלטת בית משפט השלום לתעבורה.

3. המשיבה מיאנה להשלים עם החלטת בית משפט השלום לתעבורה והגישה ערר לבית המשפט המחוזי, בגדרו נטען כי לא חל שינוי המצדיק את ביטול תנאי הפיקוח האלקטרוני תוך מתן אפשרות לצאת לעבודה, הגם בליווי מפקחת. כן נטען כי מסוכנותו של המבקש לא פחתה, וכי בשים לבלהרשעותיו הקודמות בהקשר התעבורתינישקפת ממנו מסוכנות לשלום הציבור. כל זאת לצד טיעונים נוספים, ובכללם העובדה כי הטיעונים לעונש קבועים לחודש ספטמבר הקרוב.
4. כאמור, בהחלטתו מיום 17.07.2023, נעתר בית המשפט המחוזי לערר המשיבה, וביטל את החלטת בית משפט השלום לתעבורה. מכאן, הבקשה שלפניי.
5. בבקשתו, מונה המבקש שורה של שגגות שלשיתו נפלו בהחלטת בית המשפט המחוזי, ובכללן: "אי מתן משקל מתאים לחלוף הזמן [...] ; בית המשפט המחוזי לא] סמך על שיקול דעתו העצמאי והבלתי תלוי של [בית משפט השלום לתעבורה; ...] לא נתן את המשקל הראוי לכך שהמסוכנות בתיק זה היא מנהיגה [...]". ועוד כהנה וכהנה.
6. לאחר עיון, סבורני כי דין הבקשה להידחות על אתר.
7. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על-ידי בית המשפט המחוזי, תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 5472/23 פואזנ' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.07.2023)). ואולם, טענות המבקש הן טענות ערעוריות מובהקות, הקשורות בעניינו הפרטני והן אינן מעוררות כל שאלה עקרונית. לא זו אף זו סבורני, כי אין חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין. יוער כי המבקש אף לא טען כי כך הדבר.
8. הבקשה נדחית בזאת.
- ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשפ"ג (18.7.2023).

ש ו פ ט